
Janko Glaser: Na pot — Gustav Strniša: Trsje

še zdrav in vesel na duši in hvala bogu tudi na telesu, in tacega naj nam bog ohrani še prav mnogo, mnogo let.»¹⁰⁹

Levstik se je za ta Levčev homagij in za druge nagovore na tem večeru zahvalil s posebnim govorom, iz katerega zabeleži zapisnik «Slovenije» besede: «Dolgo je želel priti v sredo slovenske mladine, ker mu niti ni bilo mogòče ostati v mestu, v luži, kjer si sebičnost, lakomnost in slavohlepje, kakor nesramne živali, odje dajo druga drugi glave.» Nato je on, sam vzor slovenskega značaja, zbranim dijakom priporočal predvsem «trden značaj».¹¹⁰

(Konec prih.)

Janko Glaser / Na pot

(V spominsko knjigo)

S kamenjem posute	S kamenjem posuta
ceste so in sprane —	pot življenja, sreče —
glej, da si obuješ	glej, da si ne raniš
črevlje podkovane!	duše hrepeneče! ...

Lahko nogi drobni:

varno se obuže;

težko duši nežni:

bosa v svet potuje.

*Če boste tako jasni
stare metrične - potem pride*

Gustav Strniša / Trsje

Živa stena, mejaška močvirja in polja.

Z žametno streho vrh blatnega valovanja
šušteča, zelena utica,
polna mehkega drugovanja. —

Ko ga zarja oblije, zadrhti tisoč ognjenih čopčev
in slika v zrak zemlje nemirna vprašanja —
iz šepetanja —
ko vse miglja nad njim — zlato, cinober, glen mušic,
in pod mrak se oživlja kotanja. —

A iz polja monotoni glas prepelic —
ubiti, potopljeni zvon pozvanja.

¹⁰⁹ Po konceptu v Levčevi zapuščini v mestnem arhivu ljubljanskem.

¹¹⁰ Vencajz, o. c. str. 54.